

نقش ظرفیت خودمهارگری و مولفه های خودنظم بخشی عاطفی در پیش بینی شادکامی دانش آموزان دختر مقطع دوم متوسطه شهر رشت

تهمینه عبدالمهی*، دکتر رویا بابایی کسمایی،

1398-06-05

شادکامی در برگیرنده چند مفهوم ذهنی مثل شادمانی، خشنودی، لذت و خوشایندی است که متغیرهای چندی در ایجاد آن دخیل هستند که در این بین نقش ظرفیت خودمهارگری و خودنظم بخشی قابل توجه است. هدف پژوهش حاضر تعیین نقش ظرفیت -خودمهارگری و مولفه های خودنظم-بخشی-عاطفی در پیش بینی شادکامی دانش آموزان دختر مقطع دوم متوسطه شهر رشت بود. روش پژوهش توصیفی از نوع همبستگی و معادله پیش بین بود. جامعه پژوهش شامل تمامی دانش آموزان دختر مقطع دوم متوسطه شهر رشت در نیمسال دوم سال تحصیلی 1397-98 به تعداد تقریبی 2300 نفر بود. از این بین نمونه ای بح حجم 250 نفر با توجه به جدول مورگان، ملاک های ورود و خروج پژوهش و با استفاده از روش نمونه گیری خوشه ای تصادفی چند مرحله ای انتخاب شدند و پرسشنامه های شادکامی آکسفورد (OHI)، خودمهارگری تانجی و همکاران (2004) و خودنظم بخشی عاطفی مارس (صالحی مورکانی، 1385) را تکمیل کردند. داده های به دست آمده با استفاده از ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون چندگانه مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته های پژوهش نشان داد بین ظرفیت خودمهارگری و نمره کل خودنظم بخشی عاطفی و مولفه های خودنظم بخشی شناختی، تمرکز بر تغییر موقعیت، تمرکز بر تغییر عاطفه، و افزایش خلق مثبت با شادکامی دانش آموزان دختر رابطه مثبت و معنادار وجود دارد (01/0P)

کلمات کلیدی : شادکامی، ظرفیت خودمهارگری، خودنظم بخشی عاطفی، دانش آموزان

[Islamic Azad University, Rasht Branch - Thesis Database](#)

[دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت - سامانه بانک اطلاعات پایان نامه ها](#)